

El gironí que ha pintat un mural de Cristhian Stuani a Montevideo

El mural de Cristhian Stuani que ha pintat el gironí Nahuel Serrà a Montevideo.

Serrà atén la trucada del Diari de Girona des de l'hotel on està allotjat a Rio de Janeiro. Hi ha quatre hores menys de diferència i el clima tampoc no és el mateix. El Brasil és la tercera aturada d'un viatge per Llatinoamèrica que va començar el novembre passat i que s'acabarà el pròxim mes d'agost. «M'ho costejo tot, jo. Fa gairebé dos anys que estalviava. És una aposta personal perquè aquesta feina té tot el contrari d'una estabilitat tal com la coneixem. El valor que se li dona no el marques tu, sinó qui aprecia l'obra.

Sempre he pintat murals, retrats o quadres, però a la vegada he tingut una altra feina, perquè he estat en fàbriques, he sigut jardiner, he treballat en l'hostaleria, mil històries... Ara és el primer moment en què començo a veure que m'hi puc dedicar al cent per cent i que la cosa va endavant. Però he hagut de marxar lluny de casa per veure les coses amb perspectiva», explica Serrà, amb un to de felicitat inqüestionable. «Sóc partidari de creure que si poses ganes i passió, tot acaba sortint». L'actitud és impagable. Ja és hora de preguntar-li pel mural de Stuani, una acció que va arribar, gairebé com la majoria que li passen durant el viatge, de manera inesperada. «El primer destí d'aquesta aventura va ser l'Argentina. I un cop allà, sabent com m'agrada el Girona i Stuani, vaig veure que l'Uruguai em quedava a prop i vaig dir-me, 'per què no m'hi apropo i li faig un tribut?'. Dit i fet», narra Serrà, nascut, com li agrada dir, «en una família d'artistes». A casa té un munt d'artesans, escriptors i pintors. Cap, però, relacionat amb el màxim goleador de la història del club blanc-i-vermell. Ell ja sí. «Vaig estar-me uns vint-i-cinc dies a l'Uruguai, entre una cosa i l'altra. Pensa que els tràmits burocràtics per dur a terme l'obra canvien en funció del país. Perquè si pintes a qualsevol lloc sense demanar permís, la policia té tot el dret a multar-te, si és un espai públic. Així que s'han de demanar permisos. I res, em vaig presentar a l'Ajuntament i ho vaig començar a moure», comenta, com qui va a comprar el pa. Un s'imagina tocant a la porta de la màxima autoritat política del lloc de residència per preguntar si pot pintar el seu ídol futbolístic i es posa les mans al cap. La primera idea de Serrà era pintar el mural als jardins de l'hipòdrom, però ho va acabar fent en un dels murs exteriors de l'institut Liceo N° 5 José Pedro Varela. «Al costat hi vivia una veïna adorable, que em portava menjar i beguda cada dia», recorda. El mural, que fa 3,28 metres per 2,47 metres, representa Stuani sota la bandera de l'Uruguai, amb els colors de la selecció, el Girona i el Danubio, el seu club d'origen professional. Va trigar sis dies, a fer-lo. «Però entremig va haver-n'hi dos de pluja», puntualitza el gironí, que va estudiar un cicle de revestiments murals, específic per al muralisme, a l'escola d'arts d'Olot. Stuani és una estrella al Girona, però també ho és al seu país. «Creia que no el coneixerien tant, però a l'hotel que em vaig allotjar, aquell dia tenien posat un partit del Girona a la tele! Va ser pura casualitat. Els vaig preguntar si sabien qui era Stuani, i em van dir que el seguien. I si per allà deia el seu nom, el vinculen a Girona. Em va encantar la reacció de la gent». Com se li exigeix a Lluç Salellas a les xarxes socials «per tot el que ha fet al club mereix una estàtua, però jo no sóc escultor. El que puc és pintar i això sí que ho fet». La imatge ha causat furor. «No pensava que tingués tanta repercussió, la veritat. Amb el club vaig parlar la mateixa setmana, perquè volia que fos sorpresa, i em van tractar molt bé. I Cristhian Stuani? Estava molt content, m'ho va agrair personalment». Vestir la samarreta gironina per Llatinoamèrica li ha deixat algunes anècdotes (i avantatges). «En un peatge a l'Argentina em van preguntar que per quina raó la portava. Els vaig respondre que perquè és el meu equip. I em van començar a dir, entusiasmat, que quin equipàs que tenim i que quin any que estem fent. I em van deixar passar de franc», assegura entre rialles Serrà, @mapu_walls a Instagram, i obert a «qualsevol mena de col·laboració o si algú necessita promocionar alguna cosa. Em poden contactar, contesto sempre». Quan surti de Rio de Janeiro, el camí el portarà a Belo Horizonte, Bahia, Colòmbia, Costa Rica, Mèxic i altre cop a l'Argentina. «La

idea és deixar, a cada lloc, un mural representatiu culturalment del país on sóc. Al principi era un caos, perquè ni dormia ni descansava. Estic en semillits i és esgotador. Però aprofito per escriure o dibuixar amb una aplicació al telèfon. I per pensar, per això també. Perquè alguns cops m'estic trenta hores seguides en un autocar». El muralista gironí finalitza amb una promesa. «Vull fer alguna cosa gran, quan torni a Girona».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2024/02/07/gironi-pintat-mural-cristhian-stuani-97838630.html>